

skrivningsmyndigheden beholde, og at man simp-
lest ordnede Sagen paa denne Maade. — Der
staaer i det sidste Stykke af § 7: Naar der er
Formodning for, at den Skyldige har
unbladt Anmeldelsen for at unddrage sig Værne-
pligten, kan Fængselsstraf anvendes. Det maa
gaafe vist her være Meningen, at naar den
Skyldige har unbladt det, saa kan Straffen
anvendes, og at det ikke er nok, at der er For-
modning derfor. Det er Noget, der idetmindste
efter mit Skøn strider imod vor hele Lovgiv-
ning, at straffe Nogen paa en blot Formod-
ning, og Udvalget har saaledes troet, at dette
Udtryk var indkommet ved en Incurie og har
derfor ligefrem foreslaaet, at der skulde staae de
Ord: „Har den Skyldige unbladt det og det,
da kan han straffes.“

Jeg kommer nu til Ordningen af Sessio-
nerne; derved har man foreslaaet den Foran-
dring, at et Medlem af hvert Sogneraad skulde
tilkalbes Sessjonen. Dette har man gjort for
at bidrage Sit til, at ethvert Skin af, at det
ikke skulde gaae til paa den retteste og rebelligste
Maade ved Sessjonerne kunde bortfalde, og
man har gjort det, uagtet man ikke har været
blind for, at der ikke vil være forbundet saa
gaafe ringe Udgifter med denne Foranstaltning.
I den tidligere Lov er fastsat, ligesom det ogsaa
er foreslaaet i Lovudkastet, at Officerer af begge
Værn kunne beordres til at tiltræde Sessjonen;
det har hidtil været Stil og Brug, at det
var to Officerer, og dette har man ønsket
fastsaaet ved Lov. Man har tillige meent, at
den administrative Bestemmelse, at Undersø-
gelsen af Mandskabet skal foretages af mili-
taire Læger, ligefrem burde optages i Loven,
og at den ikke vilkaarlig kunde forandres efter
administrativt Skøn. Dette er imidlertid en
mindre væsentlig Bestemmelse, da det synes at
være i Administrationens egen Interesse ikke
at lade Undersøgelsen stee ved civile Læger
(Fenger: i Krigstilsælbe?). Det ærede Med-
lem siger: i Krigstilsælbe; derfor staaer der „i
Reglen“, fordi man har villet give Administra-
tionen Leilighed til, i Krigstilsælbe, naar de
militaire Læger vare borte, selvfølgelig at kunne
henvende sig til civile. — Der er til § 12
stillet et Endringsforslag af et Mindretal,
som desuden knytter sig til et Endringsforslag,

der er stillet til § 15. Jeg skal ikke berøre
dette Endringsforslag, førend Mindretallet
har udtalt sig derom. Udvalget har til § 16
foreslaaet, at der tilføies en Bestemmelse om,
at de, der udskrives, efter forgjæves at have
været paa Sessjonen, fordi de ikke havde den
sornødne Begemsdygtighed, skulde have nogen
Udfortning i deres Tjenestetid i Forstærkningen,
dog at de i ethvert Tilfælde skulle staae der
mindst i 2 Aar. Jeg troer, det er indlysende,
at Billighed taler for en saadan Foranstalt-
ning, saa at den ikke vil møde nogen Mod-
stand. — § 22 handler om den Numerbhtning,
der kan finde Sted mellem Mandskabet, men
Lovudkastet har ikke her præciseret, hvad der
egentlig maatte være Meningen med den her
omtalte Bhtning. Man har derfor her fore-
saaet indsat, at den kun skulde kunne fore-
tages af dem, der paa Sessjonen have faaet
Bedeigning om, at de ere anvendelige for
samme Vaaben eller Corps. Nu er jo For-
holdet saaledes, at der hører til samme Tje-
nsteddygtighedsclasser Folk, der have for-
skjellig Bestjæftigelse, for Exempel Jordarbejdere
og Telegraphister, som begge anses for brug-
bare til Ingenieurcorpset; man har nu meent,
at en Telegraphist ikke burde kunne bytte
med en Jordarbejder, da Ingenieurcorpset, naar det
havde Brug for en Telegraphist, ikke kunde
være tjent med at faae en Jordarbejder iste-
detfor. Man har ogsaa foreslaaet, at Mili-
tairarbejdere skulle kunne bytte, uagtet den, der
gaaer bort, som altsaa har det høiere Num-
mer, har været straffet for en i den offentlige
Mening vanærende Handling. Det kan jo
kun blive til Fordeel for Hæren, idet den af
og til paa denne Maade vil kunne blive fri
for saadanne Individier, som den ellers maatte
beholde. — Til Slutningen af § 23 har man
foreslaaet, at det sidste Punktum, som udtaler,
at Justitsministeriet har at foretage Fordelin-
gen af Mandskabet saaledes, at saavidt muligt
et lige Antal af Værnepligtige i hver Udskriv-
ningskreds bliver tilbage til Fodfolket, skal bort-
falde. Man har meent det rettest ikke at ud-
tale sig herom, idet man har troet, at man helst
burde see, hvorledes Forholdet vilde udvikle sig;
men man har ikke ved at borttage dette Punk-
tum villet berøre Administrationen Noget af